

A Kaán Károly verseny IV. Országos Tábora

Tavaly negyedik alkalommal került megrendezésre a Kaán Károly Országos Természet és Környezetismereti Verseny jutalomtábora, melynek a helyszínt és a szakmai programot a NEFAG Rt. Szolnoki Erdészetének Erdei Művelődési Háza adta. A verseny első 10 helyezettje az 5. és 6. osztályból meghívást kapott a június 20-25-ig tartó táborba.

A tábor és a táborozók közös célja volt: a természetben való elmélyült búvárkodás, baráti kapcsolatok kiépítése és a pihenés. Az országos táborozást a környezetvédelmi és oktatási tárca, a NEFAG Rt., a HNP. Igazgatósága, valamint a Jász-Nagykun-Szolnok megyei önkormányzat támogatta. A tábor megszervezését – mint minden évben – a versenybizottság titkárnak dr. Krizsán Józsefnének és Horváth Ernő táborvezetőnek köszönhetjük. A táborvezetőség tagjai játékos feladatokkal tették lehetővé, hogy a diákok kikapcsolódjanak. Digitális fényképezőgéppel nap mint nap készültek képek a tábor emlékezetes pillanatairól, a táborlakók életéről; a belőlük összeállított CD-t minden gyermek örömmel fogja nézegetni ezután is.

A Széchenyi-parkerdőben a kocsányos tölgy erdőt, a Zagyva-gátnál a száraz- és nedves rétet, a Zagyva- illetve a Tisza-parton a vízi élőhelyet vizsgálták. A tábor területén mindhárom életközösség nappali-éjszakai megfigyelésére lehetőség volt. A gát két oldalának vizsgálatát és összehasonlítását az egymás fölötti szintekben elhelyezkedő növények felsorolása tette lehetővé. A növénymintákat a gyerekek kétoldali ra-

gasztóval ellátott kartonlapra illesztették. A szakmai programokon belül előadások is elhangzottak. „Az ártéri területek az őskortól napjainkig” című előadásával ifj. Magyar András bemutatta lakóhelyét: Tiszapüspököt, valamint aktuális problémákra is felhívta a figyelmet, hiszen a felnövekvő új nemzedéknek módjában áll saját lakóhelyét, környezetét megóvni. Ónodi Gábor – a Művelődési Ház szakköröse – „Kopog az erdő” című kiselőadásában saját vizsgálatait, megfigyeléseit mutatta be, amelyeket a tiszavárkonyi harkályféléken végzett. Előadását madárhang utánzással is illusztrálta, ami mindenkinek elnyerte a tetszését. „A Kerek-tó világa” című multimédia CD-ROM megtekintésével a táborozók megismerték a másnapi vizsgálódások helyszínét. Az ezt követő szakmai munkák már Tiszapüspökiben zajlottak. A hidrobiológiai vizsgálatokra az Ördögcsékér Oktatóközpontban volt lehetőség. A Tiszapartfalban kialakított mélyedéseket partifecskék vették birtokukba. Itt megfigyeltük a fecskék viselkedését, kapcsolatukat a fürdőzőkkel.

A szakmai tevékenységek mellett szabadidős programokra is szántunk időt. Szolnokon megtekintettük a Damjanich Múzeumot, ahol játékos kérdőívre adtak választ a táborozók, így jobban megismerték Jász-Nagykun-Szolnok megye múltját; a belvárosi séta során pedig Szolnok jelenét.

A „Kincskereső 2” nevű csapatjáték a megszerzett ismeretanyag egy-egy elemére vonatkozott. A tábor ideje alatt

négy alkalommal rendeztünk számháborút, minden gyermeknek nagy örömet okozott ez a leleményességet és fürgeséget követelő nagyszerű játék. Egyik éjszaka bátorság-setétség-próba volt a nappal megismert terepen. A természetismereti játékok között „Bagolyvadászat”, „Ki vagyok én?” és az „Ajándékot adó fa” is szerepelt. Az utóbbi rövid elmélkedéssel kezdődött: egy történet elolvasásával rádöbbenhettünk arra, hogy a fák életükben és halálukban is sok mindent adnak minenkünk. Az olvasás után egy kendővel bekötöttük a szemünket, majd a játékvezető mindenkit elvezetett a „saját” fájához. Tíz perc állt rendelkezésre, amely alatt megfigyeltük az ajándékozó minden részét: törzsének felszínét, ágait, leveleit és alatta az avart. Majd – még mindig bekötött szemmel – visszavezették a játékosokat a kiindulási helyre, ahonnan – immár nyitott szemmel – el kellett jutni a saját fánkhoz, és fel kellett ismerni azt. A gyerekek az ezt követő beszámolóban elmondták, hogy ezzel a játékkal megtanulták tisztelni a fákat és odafigyelni rájuk.

A táborvezetőség egyik tagja íjászbeutatót tartott. Az ebéd utáni „csendes pihenőt” több táborlakó önként vállalt társadalmi munka elvégzésével töltötte: megtisztították a közlekedési táblákat az oda nem illő feliratoktól, valamint a madáritatót is feltöltötték.

A Szolnoki Erdészet erdőmérnökei, erdészei segítségével megismerkedhettünk az alföldi erdőgazdálkodással. A terepbejárások a bemutatók és a szakmai beszélgetés során a táborozók megértették a fenntartható erdőgazdálkodás jelentőségét.

A Tiszában a jó időnek köszönhetően fürödni is lehetett. Idén is sor került a tavaly nagy sikert aratott „Almavásár” nevű csapatvetélkedőre. A játék próbára tette a diákok megfigyelőképességét és emlékezetét – kitűnően szerepelt mindenki.

A tábor résztvevői egytől egyig kíváncsi és lelkes diákok voltak, akik minden programot érdeklődéssel fogadtak, a feladatokat nagy odafigyeléssel oldották meg. Öröm volt velük együtt dolgozni, köztük lenni, hiszen nyitottak voltak minden újra – minden jóra. Élményekkel telve utaztak el Szolnokról, a tábor jó hírét vitték haza magukkal. Kedves emlék lesz számukra az együtt töltött hét, és sokan visszavágyanak – visszatérnek Szolnokra, a Tiszántúl kapujába.

Kép és szöveg: **Némethné Valkai Mária** tanárnő, tábor vez. tag.